

Ақийда дарслари (154-дарс). Ибодат ва дуо

19:30 / 18.10.2021 4671

Бу икки нарса, яъни ибодат ва дуо қазо ва қадар, банданинг амали ихтиёрий ёки мажбурий экани, савоб ва иқоб масалалари билан боғлиқ эканини алоҳида таъкидламоғимиз лозим.

Агар баъзи тушунмаганлар ўйлаганидек, қазо ва қадар Аллоҳ таолонинг илми эмас, балки мажбурлаши бўлганида, У Зот биз бандаларни ибодат ва дуо қилишга амр қилмаган бўлар эди. Мабодо Ўзи мажбур қилиб туриб, яна амр берадиган бўлса, мантиқсизлик бўларди. Бу эса Аллоҳ таолонинг шаънига мутлақо тўғри келмайди.

«Ибодат» сўзи «итоат» маъносини билдиради. У «убудият» – «қуллик» маъносидан кўра кучлироқдир. Чунки ибодат маъбуд олдида ўзини хору зор тутишнинг юқори чўққисидир. Бундай нарсага, яъни маъбудликка эса фақат Аллоҳ таолонинг Ўзигина сазовордир.

Ушбу оятда умумбашарга қарата нидо этилмоқда: «Сизларни яратган тарбиячингиз улуғ Аллоҳга ибодат қилинглар! Сизларни яратишда - У ягона бўлган, энди ёлғиз Ўзига ибодат қилишингизга ҳақлидир. Ибодатдан мақсад - шоядки, тақводор бўлсаларингиз».

Аллоҳ таоло Нисо сурасида:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اٰوَدُّبِعَاو
بِحٰصْلِ اَوْ بِرُحْمٰى رَاجِعًا ۙ اِذْ رَاٰ جُلُوْا نِيْكَاسًا مِّنْ لَّوْ
نَا كِنٰمٌ بِحُيَّيْ اَلَّهَ الَّذِيْٓ اٰنٰمُكُنْ اٰمِيْٓ اُتٰكَلَمَ اٰمٍ وَّ لِيَّبَسَّلَ اِنْبَاوِ
بِنَحْلٍ اِبَ اَرُوْحَ اَلْاٰتِحُم

«Аллоҳга ибодат қилинглар ва Унга ҳеч нарсани ширк келтирманглар», деган (36-оят).

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди